

3. Magdalena svor vid Helge And,
att hon var fri från mannahand.
4. »Denna gången svor du intet rätt,
tre barn har du till världen fött.
5. Det första fick du med din far,
det sänkte du ned i ett hav.
6. Det andra fick du med din bror,
det sänkte du ned uti en flod.
7. Det tredje fick du med din sockne-
präst,
det sänkte du ned uti ett träsk.»¹
8. Magdalena föll ned på sina bara
knän
och bad att för Kristus få skrifta sig.
9. »Och ingen annan skrift skall du få
än gå i skogen i sju år.
10. Och ingen annan mat skall
du få
än gnaga bark av liljeros.
11. Och ingen annan dryck skall du få
än suga saft av liljeros.
12. Och ingen annan vila skall du få
än ligga på bergen blå.
13. Och ingen annan ro skall du få
än höra ulva- och vargalåt.»
14. Då de sju åren framflutna var,
kom Kristus allt där hon stod.
15. »Vad tyckte du om maten din?»
»Den var för mig som den bästa rätt.»
16. »Vad tyckte du om drycken din?»
»Den var för mig som ett mjödeglas.»
17. »Vad tyckte du om vilan din?»
»Den var för mig som en svanebädd.»
18. »Vad tyckte du om roen din?»
»Den var för mig som ett orgelspel.»
19. »I himmelen, i himmelen så har
jag satt din stol.
— solen sken vida —
Det skall du få för din starka tro.»
— allt uti lunden den gröna —

D.

Maxmo, Kärklax. Ur Lassus visbok. Uppt. J. A. Nygren 1892.

1. Jungfru Lena satt på Kelle bro,
— och solen sken så vida —
till henne kommo vår Herre Krist.
— allt uti lunden den gröna —
2. »Jag begär utav dig en vatten-
drick.»
»Ack om jag hade silverskålar två!»
3. »Jag dricker av din bara hand,
blott du ej har varit under mannavåld.»
4. Och jungfru Lena svor därpå,
att jag ej har varit under mannavåld.
5. Till henne kommo vår Herre
Krist:
»Tre barn så har du till världen fött:
6. Det första gjorde du med din bror,
och det kasta du uti storan flod.
7. Det andra gjorde du med din far,
och det kasta du uti storan hav.
8. Det tredje gjorde du med en
socknepräst,
då blev synden som allra störst.

¹ Enl. var. fr. NÅ (S.L.S. 523, 65): Och då var synden som allra störst.

9. Denna domen så skall du få:
Sju år i skogen så måst du gå.

10. Och denna maten så skall du få:
att knava bark utav liljeträ.

11. Och denna drycken så skall du få:
att suga saft utav liljeträ.

12. Och grymma vänner skall roa dig,
ormar och drakar skall roa dig.

15. Och denna bädden så skall du få:
på törn och taggar skall du sova få.»

14. »Vad tycker du nu om maten
din?»
»Likt jag har ätit den bästa rätt.»

15. »Vad tycker du nu om drycken
din?»
»Likt jag har druckit det bästa vin.»

16. »Vad tycker du om din grymma
vän?»
»Det var för mig som ett orgelspel.»

17. »Vad tyckte du om bädden din?»
»Likt jag har sovit uppå svanedun.»

18. »I himmelen har du nu en stol,
— och solen sken så vida —
och den så har du för din starka tro.»
— allt uti lunden den gröna —

E.

Borgå.

1. Jungfru Maja gick på källarbro,
— solen sken vida —
vår Herre Krist till henne kom.
— allt under lunden den gröna —

2. »Ack, om jag fick dricka vattnet
ditt!»
»Ja, om jag hade silvkannor tre.»

3. »Jag drucke utur din bara hand,
men du har varit under mannavåld.»

4. Men jungfru Maja svor vid Helge
And:
»Aldrig har jag varit under mannavåld.»

5. »Men jungfru Maja, svär inte så!
Tre barn har du till världen fått.

6. Det första fick du med din gamla
far,
det kastade du i vidan hav.

7. Det andra fick du med din egen
bror,
det kastade du allt uti en flod.

8. Det tredje fick du med din soc-
kenpräst,
men då var synden som allra störst.»

9. »Men ingen annan ro så skall
du få,
sju år du skall i skogen gå.

10. Och ingen annan mat skall du få
än gnaga bark ifrån en liljerot.

11. Och ingen annan dryck så skall
du få
än suga saft ifrån en liljerot.

12. Och ingen annan bädd så skall
du få,
strå och stickor skall du vila på.

13. Och ingen annan ro så skall du få,
ormar och drakar skall du höra på.»

14. När de sju åren förlidna vor,
vår Herre Krist till henne kom.

15. »Vad tycker du om maten din?»
»Den smakar mig som den bästa rätt.»

16. »Vad tycker du om drycken din?»
»Den är mig som det söta vin.»

17. »Vad tycker du om bädden din?»
»Den är för mig som svanedun.»

18. »Vad tycker du om roan din?»
»Den är för mig som orgelspel.»

19. »I himmelen skall du ha din ro,
— solen sken vida —
det skal! du få för din starka tro.»
— allt under lunden den gröna —

F.

Borgå, Stor-Pellinge. Sj. Alfred Lindroos. Uppt. A. P. Svensson.

1. Jungfru Lena satt vid källebro.
— solen sken vida —
Vår Herre Krist till henne kom.
— allt under lunden den gröna —

2. »Ack om jag hade mig en vattu-
dryck!»
»Ack om jag hade mig en silverkanna!»

3. »Ja, förr så dricker jag ur din bara
hand,
fast du har varit under mannavåld.»

4. Jungfrun Lena svor vid liv ochsjäl,
att aldrig hon har varit mannen när.

5. »Men jungfru Lena svär inte så.
Tre barn haver du till världen fött.

6. Det första barnet fick du med din
far,
det kasta du i djupan hav.

7. Det andra barnet fick du med din
bror,
det kasta du i vattuflod.

8. Det tredje barnet fick du med
din sockenpräst,
och då vart synden som allra värst.

9. Men ingen annan ro så skall du få:
sju år du skall i skogen gå.

10. Och ingen annan mat så skall
du få:
att gnaga bark utav fikonträäd.

11. Och ingen annan dryck så skall
du få:
att suga saft av en fikonbark.

12. Och ingen annan bädd så skall
du få:
strå och stickor skall du vila på.

13. Och ingen annan ro så skall du få:
ulvar och drakar skall du höra på.»

14. När de sju åren förlidna vor,
vår Herre Krist till henne kom.

15. »Vad tyckte du om maten din?»
»Liksom jag åte av en honungskaka.»

16. »Vad tyckte du om drycken din?»
»Det smakar mig som det röda vin.»

17. »Vad tyckte du om bädden din?»
»Alltsom jag sovde uppå svanedun.»

18. »Vad tyckte du om roen din?»
»Allt som jag hörde uppå änglasång.»

19. »I himmelen skall du ha din ro,
— solen sken vida —
det skall du få för sin starka tro.»
— allt under lunden den gröna —

G.

Snappertuna. Uppt. W. Brenner 1910—1913.

1. Magdalena stod vid källebrunn,
— solen skiner vida —
Vår Herre Krist ned till henne kom.
— allt under linden den gröna —
2. »Kan jag nu vatten utav dig få?»
»Ack om vi hade silverkannor två!»
3. »Nog tar jag vatten ur din bara
hand,
fast du har varit i mannavåld.»
4. Magdalena svor den Helge And:
»När har jag varit i mannavåld?»
5. »Magdalena säg nu intet så.
Tre barn har du ren till världen fött.
6. Det första fick du med din fader,
det kastade du ut i havet.
7. Det andra fick du med din broder,
det kastade du uti floden.
8. Det tredje fick du med din socken-
präst,
och då var synden som allra störst.»
9. Magdalena föll på sina knän:
»Vad straff skall jag så få för synden
min?»
10. »Intet annat straff så skall du få:
sju år så skall du i skogen gå.»
11. »Vad skall jag få till maten
min?»
»Gnaga bark av de träden små.»
12. »Vad skall jag få till drycken
min?»
»Suga saft av de liljor små.»
13. »Vad skall jag få till bädden
min?»
»Stickor och strån skall du vila på.»
14. »Vad skall jag få till roen min?»
»Ormar och drakar skall du höra på.»
15. Och när sju år fram gångna var,
vår Herre Krist ned till henne kom.
16. »Vad tyckte du om maten din?»
»Liksom jag åt av den bästa rätt.»
17. »Vad tyckte du om drycken din?»
»Liksom jag drack av det bästa vin.»
18. »Vad tyckte du om bädden din?»
»Liksom jag låg uppå svanedun.»
19. »Vad tyckte du om roen din?»
»Liksom jag hörde på orgelspel.»
20. »Magdalena, Magdalena, så
med mig skall du in i himlen gå.»

H.

Hitis, Bolax. Ur F. B. Grönings visbok, dat. 1873. Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. Magdalena på källebro.
— kväll var den röda —
Herren Jesus för henne stod.
— allt under linden den gröna —
2. »Kan jag något till mats här få?»
»Om jag hunnit efter silverbägaren gå.»
3. »Hade du ej haft i lönn en man,
så skulle jag dricka ur din bara hand.»
4. »Aldrig hade jag i lönn en man.
Jag har ej gjort varken synd eller
skam.»

5. »Magdalena, säg icke så.
Var du ej moder till barnen två?»

6. Det ena hade du med din far,
det dränkte du i det röda hav.

7. Det andra hade du med din bror,
det dränkte du i den svarta flod.»

8. »Herren Jesus, tröste mig!»
»Nej, ingen tröst får du hos mig.»

9. »Vill du Herre mig straffa då?»
»Sju år skall du i skogen gå.»

10. »Kan jag något till mat där få?»
»Det löv som faller av de björkar små.»

11. »Kan jag något till drick där få?»
»Den dagg som faller av de kvistar små.»

12. »Kan jag något till vila få?»
»Hårda berget med mossa på.»

13. »Vad kan jag till lek där få?»
»Björnar och lejon dig jaga må.»

14. När sjunde året förlidet var,
stod Herren Jesus för henne klar.

15. »Vad tyckes dig om maten din?»
»Som hade jag ätit ur änglars skrin.»

16. »Vad tyckes dig om drycken din?»
»Som hade jag druckit av änglars vin.»

17. »Vad tyckes dig om vilan din?»
»Som hade jag legat på silket fin.»

18. »Vad tyckes dig om leken din?»
»Som hade jag lekt med änglar din.»

19. »I paradiset har du en stol.
Den skall du få för din starka tro.»

20. Magdalena föll för Jesum ned.
— kväll var den röda —
Hon vätte hans fötter med de tårar
späd.
— allt under linden den gröna —

I.

Sideby, Skaftung. Sj. Johan Lindberg. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. Magdalena stod på källarbron,
— solen sken vida —
Jesus Kristus för henne stod.
— allt uti lunden den gröna —

2. »Magdalena, jag begärde rent
vatten dricka utav dig.»
»Aek, om jag hade mina silvkannor
två!»

3. »Jag dricker väl av din snövita
hand,
om du är fri ifrån mannaamn.»

4. Magdalena svor vid Hilge An,
att hon är fri ifrån mannaamn.

5. »Magdalena, denna gången svor
du icke rätt.
Tri barn haver du till världen fött.

6. Det första så haver du med din
egen far,
det så sänkte du uti havet (ned).

7. Det andra så haver du med din
egen bror,
det sänkte du uti floden.

8. Det tredje så haver du med din
sockenpräst,
då var synden som allra störst.»

9. Magdalena begärde skriftermål.
»Sju år skall du uti skogen gå.»

10. »Vad skall där bliva maten min?»
»Gnaga bark utav liljerot.»

11. »Vad skall där bliva drycken min?»
»Suga saft utav liljetråd.»

12. »Vad skall där bliva vilobädden min?»
»Skarpa berg skall bliva vilobädden din.»
13. »Vad skall där bliva nöjen min?»
»Ulvar och björnar skall bliva nöjen din.»
14. »Magdalena, vad tyckes du om maten din?»
»Det var för mig som den bästa rätt.»
15. »Magdalena, vad tyckes¹ du om drycken din?»
»Det var för mig som den bästa dryck.»
16. »Magdalena, vad tyckes du om vilobädden din?»
»Det var för mig som en svanebädd.»
17. «Magdalena uti himmelen haver jag din stol satt,
— solen sken vida —
∴ där skall du sitta med ärans stol.« ∴
— allt uti lunden den gröna —

J.

Pargas. Uppt. Karl Ekman 1892.

1. Magdalena hon går sig till sjöarna två,
där mötte hon Herren Jesum Krist.
— vem bryter löven av livsens träd,
själv trådar hon dagen av jorden —
2. »Hör du Magdalena så båld,
du giv mig dricka av vattnet det kalla.»
3. »Så gärna jag vill, slätt intet jag kan,
jag har ingen bytta, jag har intet spann.»
4. »Komme nu hit den lärda man,
du gäv honom dricka utav din hand.»
5. Magdalena hon svor med världsens ed,
att hon aldrig haft någon ländaman.
6. »Magdalena, Magdalena, du svär ej så fast,
barn haver du till världen fött.
7. Två har du med din fader,
det tredje har du med hans broder.»
8. Magdalena hon föll på sin bara knän:
»Så kom då Herre och skrifta mig här.»
9. »Skulle jag nu skrifta dig här,
ett underligt skriftermål du månd få.
10. Sju år skall du i skogen gå,
ulvar och björnar ibland dig gå.
11. Du skall ingen annan föda få
än björkeknoppen den bäska.
12. Du skall intet annat dricka få
än vattnet, som faller av kvistar.
13. Du skall ingen annan vila få
än uppå berget det hårda.»
14. När sen det led till det åttonde år,
så lyste Magdalena till kyrkan gå.
15. Magdalena hon går sig i kyrkan in,
där mötte hon Herren Jesum sin.
16. Magdalena hon föll på sin bara knä,
hon tvätta hans fötter med tårar.
— vem bryter löven av livsens träd,
själv trådar hon dagen av jorden —

¹ Sångaren var osäker, om hon skulle säga 'tyckes' eller 'tycktes'. Anm. av uppt.

K. (str. enl. A: 1, 1 a, 2—7, 9, 11, 10, 12—14, 16, 15, 17—19). Nyland. Sj. Johanna Lindström, f. 1839. Visan lärd av mor. Uppt. A. P. Svensson.

L. (1, 4^a, 6¹⁵, 7, 8^a, 9, 11, 10, 12—14, 16, 15, 17—19). Malax, Köpings. Uppt. G. A. Nessler 1868.

M. (1, 1 a, 2—8^a). Närpes, Finby. Sj. Maria Sjölund, f. 1879, Uppt. A. Adolfs-son 1930.

N. (1, 1 a, 2—4, 6, 5, 7). Kimito. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

O. (1, 8²⁹, 11¹, 10², 12²). Nagu, Nötö. Sj.

Eva Jansson, f. 1842. Uppt. G. Dahlström 1923. OTRYCKTA

P. (1, 1 a, 2—9, 11, 10, 12, 13). Korsnäs. Sj. Maja Vitaniemi. Uppt. början på 1880-talet av österb. studenter. VARIANTER

Q. (1, 1 a, 8^a, 2³, 9, 4^a, 5—7, 11, 10, 12, 13, 13 a, 16, 15, 17—19). Mustasaari, Voitby. Sj. Sofia Holm. Uppt. Th. af Reeth 1891. Översikt.

R. (1¹⁴, 5, 6, 9^a, 11, 12, 14, 16, 17). Hitis, Bötösö. Sj. Sofia Svanström, f. 1859. Uppt. G. Dahlström 1924.

S. (1, 11, 10, 12, 16, 15, 17, 17 a). Houtskär, Äppelö. Sj. Anderetta Blomkvist, f. 1866. Uppt. G. Dahlström 1924.

Avvikelser i K—S enligt A.

1¹ källarbro K; M. vid källebrunn O; M. vid k. R; M. gick p. k. S—1² Vår Herre Krist till henne kom K; Då k. Kristus L, O; S. k. ock Kristus M; där hon stod L, M; Till henne kom vår Frälserman N; Då k. K. och lät sig se O; Till henne kommo Herren Jesus Krist P; Då k. Jesum för henne stod Q; Och själve Jesus bredvid henne stod S.

1 a¹ Han begärde vatten dricka få M; Han bad utav henne sig en dryck N; Begärde av henne dricka få P; Han begärde att få dricka då Q; Magdalena, giv mig dricka K—1 a² Ja K; Ack N, Q; om jag hade silverkannor K, N, Q; tu K; två N, Q; Var tar jag M; O hade jag P; mina silverkannor två M, P.

2¹ Jag dricker fast utav N; ur K; din bara hand K, N; Jag dricker väl M, P; a. d. vita hand M—2² Om du äst M; O. d. ej har varit under mannavöld N; Så får jag se om du gjort mannavöld K.

3¹ [vid] sin h. a. K; [den] M; M. svor till liv och själ N; Och M. s. att hon var fri Q—3² A. h. ej gjort mannavöld K; A. h. ej varit under mannavöld N.

4¹ Magdalena svär ej så dyrt K; O Magdalena varför svär du så N; Magdalena du svor ej rätt P—4² Tri b. d. i världen fött K; till världen fött L, M; hit till världen fött N; till världen du haver född P; haver du till världen fått Q; Var du int mor åt barnen två R.

5¹ D. ena h. d. P, R; fått m. d. fader P; fick d. m. d. fader M, Q; fick d. m. d. egen far K; D. andra fick hon m. sin f. L; D. andra gjorde d. m. d. egen f. N—5² D. kastade du i havet K; D. sänkte du M, N; n. i havet M; i djupa h. N; Och d. så sänkte du i havet P, Q; D. dränkte du i det röda h. R.

6¹ Enl. 5¹; med hans broder M; D. första hade du med din kära bror N; m. h. broder P; din bror Q, R; D. ena fick hon m. s. b.

L—6² Enl. 5²; allt i floden K; ned i floden M; ner i havsens flod N; i floden P, Q; i den svarta flod R.

7¹ Enl. 5¹; din sockenpräst K, N; sin socknepräst L; socknespräst Q—7² Men då var synden som allra störst K, M, N, P, Q; Då var synden all som störst L.

8¹ [sina] M—8² Herre Gud kom och skrifta mig L; Magdalena begärde nattvard få O; O helige Ande vill du skrifta mig P; Jesum ville du mig skrifta Q.

9¹ annat straff kan d. f. K; I. a. skrift L; intet annat skriftemål P, Q—9² Sju år i s. gå K; [att], [hela] L; Nej först skall du sju år i öknen gå O; I s. i sju år du måste gå P; Än sju år i s. skall du få gå Q; Sju år skall du uti s. gå R.

10¹ Enl. 9¹; ingen annan drick K; dryck L; Vad skall jag där till dricka få P; Vad skall jag där ha till dryck Q; Söta Jesus var med drycken min S—10² [att] K, L, O; [än att] Q; oljerot K; ifrån en linderot O; Den dagg som faller P, S; av de björkar små P; utav kvistar små S.

11¹ Enl. 10¹; därtill äta få P; ha till mat Q; Kan jag något i matväg få R; med maten min S—11² [att] K, L; [än att] P, Q; gnava b. u. oljesträd K; enerot L; liljerot P; liljesträd Q; Att äta b. u. linderot S; De blad som faller av de lindar små R.

12¹ Enl. 10¹; så kan du få K; I. a. vila L; till (vila) säng Q; till vila få R; med bädden min S—12² Ä. ligga skarpt L; Än törnetaggar att ligga på K; Hårda berg och skarpa branter O; På skarpa berg P; Hårda berget R; med mossa på P, R; Uppå berg och klippor blå Q; Skarpa berg att vila på S.

13¹ Enl. 10¹ I. a. ro L, K; till musike få P; då ha till glädje Q—13² Men höra ulvar och vargeljud L; Än ormar och drakar att höra på K; Ugglorop och vargeskri P; Vargeyl och räverop Q.

13 a Vad tycker du om sju åren din?
Det tyckes mig som det vore ett Q.

14¹ N. sju år L, K, R; förliden var L;
framlidne var K; förgångna var R—14²
Då kom K. d. h. stod L; Vår Herre Krist
till henne kom K; Stod Herren Gud för
henne klar R.

15¹ V. tyckte du K, S; V. tycker du
Q—15² Liksom jag drack av K; Det tyc-
kes mig som d. b. v. Q; Liksom jag drucko
d. söta v. S; Det var för mig som ett mjöde-
glas.

16¹ *Enl.* 15¹—16² *Enl.* 15²; den bästa r.
L, Q; åte av den b. r. K; åto av änglabord
S; Som du har haft i skogen in R.

17¹ *Enl.* 15¹; om bädden d. K, S—17²
Enl. 15²; låge på fjäderdun K; låg uppå
svanedun S; Som du har vilat i s. i. R.

17 a Vad tyckte du om straffet ditt?
Liksom jag vore i himmelrik S.

18¹ *Enl.* 15¹; om roen d. K; roan d. L;
glädjen d. Q—18² *Enl.* 15²; hörde på o. K.

19¹ står upp e. s. K; [så] är satt e. s.
L; där står e. s. Q—19² Det skall Magda-
lena för sin s. t. K; Där skall du sitta på din
starkhets tron L; Den skall du få för d. s.
t. Q.

*O m k v.*¹ Ulvar den röda R— *o m k v.*²
Allt under lunden P, S; A. under linden K,
O, R.

19. Duvans sång.

a.	ST, Nyl. III, 78; även Nyl. Alb. VII n:r I. (A)	j.	RE, S.L.S. 52, 176. (L)	MELODI. Översikt.
b.	BO, B.F.A. n:r 20 a; även I.N.E. Saml. O.A. (B)	k.	VÖ, R 6, 191, 61; även S.L.S. 125, 17. (H)	
c.	PO, Nyl. III, 79.	l.	HO, S.L.S. 367, 155.	
d.	KH, R 6, 191, 1. (N)	m.	HO, S.L.S. 508, 45.	
e.	SN, S.L.S. 204, 256. (K)	n.	MM, R6, 191, 62; även S.L.S. 125, 17 och S.L.S. 130, 87. (P)	
f.	KÖ, S.L.S. 383, 58.	o.	HO, S.L.S. 367, 154.	
g.	KO, S.L.S. 383, 54. (E)	p.	LF, R6, 192, 16. (C)	
h.	FB, I.N.E. Saml. O. A.	q.	NÄ, S.L.S. 523, 54; även S.L.S. 512, 36. (O)	
i.	HO, S.L.S. 352, 102 a.			

a.¹ *Nl*, Strömfors.

Varianter.

Där sit - ter en få - gel på lil - jo - na - kvist, han
sjun - - - ger så vac - - - kert om Her - ren Je - su Krist.
För Gud sän - der ut si - - - na nå - - de.

b. *Nl*, Borgå, Kurböle.

Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.

Fonogr. Otto Andersson 1908. Kop. G. Dahlström.

ganska snabbt
Sit - ter en få - - - gel på lil - jo - na - kvist, han
sjun - ger så vackert om Her - ren Je - - su Krist. När
Gud sän - der ut si - - na nå - - - de.

¹ Orig. tonart A-dur.

c. *Nl*, Pojo.

Där sit-ter-en få-gel på lil-jo--na-kvist, han sjun-ger så
vackert om Je-su Krist. I him-me-len är en stor gläd--je.

d.¹ *Öb*, Korsholm, Tölby.
Sj. *Ulrika Dahlman*.

Uppt. O. R. Sjöberg.

Här sit-ter en du-va på lil--jo--na-kvist. I
mid-som-mar ti-den. Hon sjun-ger så fa--gert om
Je-sum Krist. I him-me-len där var en stor gläd-je.

e. *Nl*, Snappertuna.

Uppt. E. Hedman 1909.

Det sit-ter en du-va på lil--jo-na--kvist. I
mid-som-mar--ti--den. Hon sjun-ger så vackert om Je--sum
Krist. I him-me-len där är en stor gläd--je.

f. *Ål*, Kökar, Helsö.
Sj. *Gustava Nordberg*, f. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Här sit-ter en du-va på lil--jo--na-kvist. I
mid-som-mar ti-den. Hon sjun-ger så fa--gert om Je--sum
Krist. I him-me-len där var en stor gläd-je.

¹ Orig. tonart F-dur.

g. Ål, Korpo, Österskär.
Sj. *Anna Johansson*, f. 1874.

Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - jor - na kvist. I
mid - som - mars - ti - den. Hon sjun - ger så fa - gert om
Je - sum Krist. I him - me - len där är en stor gläd - je.

h. Åb, Finby, Pettu.
Sj. *Tilda Troberg*.

Uppt. *Otto Andersson*.

I mid - som - mar -
ti - der
him - me - len det är en stor gläd - je.

i. Åb, Houtskär, Bastvik.
Sj. *Matilda Andersson*, f. 1849.

Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - jo - na - kvist. I
mid - som - mar - ti - - den. Hon sjun - ger så vac - kert om
Her - ren Je - sus Krist. I him - me - len är en stor gläd - je.

j. *Öb, Replot.*

Uppt. V. Sjöberg 1896.

Det sit - - ter en få - - gel på lil - - - je - - - - kvist. I
 mid-som-mar - ti - - der. Hon sjun-ger så fa-gert om Her-ren Je - su
 Krist. I him - me-len där är en stor gläd - - - je.

k. *Öb, Vörå, Rekipeldo.*
Sj. *G. Klemits.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Här sit - - ter en få - gel på lin - - ne-bärskvist. I mid-sommars-
 ti - den. Han sjun - ger så vac - kert om Je - - su
 Krist. I him-me-len där är en stor gläd - - je.

l. *Åb, Houtskär, Sördö.*
Sj. *Serajina Vestin, f. 1874.*

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Där sit - - ter en få - gel på lil - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så

m. *Åb, Houtskär, Iniö.*
Sj. *Julia Björklund, f. 1876.*

Uppt. Alfhiild Adolfsson 1928.

Där sit - - ter en få - gel på lil - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så

vac-kert om Her-ren Krist. I him-me-len där är en stor glädje.

n.¹ *Öb, Maxmo.*
Sj. *Kagg.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Det sat-te sig en få-gel på lin --- ne-lövs-kvist. I messommars-
ti -- der. Han sjön -- go så vac-kert om Her-ren Je -- sus
Krist. I him - me - len där är en stor gläd - je.

o. *Åb, Houtskär, Lempnäs.*
Sj. *Anderina Vallenius, f. 1857.*

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Det sit-ter en du-va på lil-jor-nas kvist. I mid-som-mar-tid. Hon
sjun-ger så här - ligt om Je - sum Krist. I him - me - len
där är en stor gläd - je.

p. *Öb, Lappfjärd.*
Sj. *J. H. Runbäck.*

Uppt. Gustaf Appelberg 1877.

Och du-van hon sat-te på lil-jo-na kvist. Vad är det för en du-va som
sjun-ger så visst? I him-me-len där ä -- ro stor gläd-je.

¹ Enl. uppt. R 6, 191, 62 tonart a-moll. — Var. fr. Replot (S.L.S. 130, 87): 3. taktens sista ton h; upptakt i t. 7:

Hon   fa - gert om

q. Öb, Närpes, Finby.
Sj. Maria Sjölund, f. 1879.

Uppt. Alfild Adolfsson 1930.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - - jo - - na - kvist, på
lil - - jo - na - kvist, på lil - - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så vac - kert om
Je - - sum Krist. I him - me - len är en stor gläd - - - je.

TEXT.
Översikt.

A. ST, Alb. Nyl. VII, 190; även Nyl. III, 78. (a) B. BO, I.N.E. Saml. O. A. (b) C. LF, R3, 165, 150. (p) D. NA, S.L.S. 352, 101. E. KO, S.L.S. 383, 55. (g) F. BO, Svenssons saml. 1, 34. G. MA, S.L.S. 1, 172. H. VÖ, R3, 165, 89. (k)	I. VÖ, R3, 165, 90. J. NI, Svenssons saml. 1, 11. K. SN, S.L.S. 204, 257. (e) L. RE, S.L.S. 52, 128. (j) M. KH, S.L.S. 25, 12. N. KH, R3, 165, 88. (d) O. NÄ, S.L.S. 523, 55. (q) P. MM, R3, 165, 3 och 91. (n) Q. KV—KH—SÄ, S.L.S. 25, 12.

Varianter.

A.

Strömfors.

1. Där sitter en fågel på liljonakvist, han sjunger så fagert om Herren Jesu Krist.
— för Gud sänder ut sina nåde —
2. Där stod en bonde och hörde på.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
3. »Så gärna jag ville men kan icke få, ty jag haver barn, som äro ganska små.»
4. »I sköten nu barnen vem som sköta vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»
5. Stod så en krigsman och hörde uppå.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
6. »Så gärna jag ville men jag icke får, ty jag måste bära muskötén i år.»
7. »I bären muskötén vem som bära vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»
8. Sen stod där en jungfru och hörde uppå.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
9. »Så gärna jag ville men jag icke får, ty jag måste bära gullkronan i år.»
10. »I bären gullkronan vem som bära vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»

11. Och klockan sju så sjuknade
jungfrun in,
och klockan nio så låg hon redan lik.

12. De buro det liket allt över en äng,
och där föllo tårar, som där föll regn.

13. De buro det liket allt under en
grön lind,
och alla Guds änglar de hoppa där om-
kring.

14. De lyfte det liket allt uppå en
bår,
jungfru Maja Lisa hon krusa hennes hår.

15. Där växer en lilja uppå hennes
grav,
och den skall stå där till den stora do-
medag.
— för Gud sänder ut sina nåde —

B.

Borgå, Kurböle. Sj. Lovisa Blomqvist, f. 1846. Uppt. Otto Andersson 1908.

1. Där sitter en fågel på liljonakvist.
Han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.
— när Gud sänder ut sina nåde —

2. Där stod en bonde och lydest
uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

3. »Så gärna jag vill, slätt inte jag får,
ty jag skulle hålla hushållet i år.»

4. »Men sköt nu hushållet vem som
det sköta vill,
men bättre är att höra Herren Kristus
till.»

5. Där satt då en fågel på liljona-
kvist,
han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.

6. Så stod där en krigsman och ly-
dest uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

7. »Så gärna jag vill, slätt inte jag
får,
jag skulle sköta små barnen i år.»

8. »Men sköt de små barnen vem som
dem sköta vill;
bättre är att höra Herren Kristus till.»

9. Det satt då en fågel på liljona-
kvist,
han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.

10. Så stod där en jungfru och lydest
uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

11. »Så gärna jag vill, slätt inte jag
får,
ty jag skulle bära brudkronan i år.»

12. »Men bären brudkronan vem
som den bära vill,
men bättre är att höra Herren Kristus
till.»

13. När klockan va sju, så sjuknade
hon,
när klockan slog nie, så låg hon i lik.

14. De lade det liket allt uppå en
bår,
de fruar och hovsfröknar de krusa hen-
nes hår.

15. De förde det liket allt över en
grön äng;
där kommo Herrans änglar och hoppa
däromkring.

16. De lade det liket allt uti en grav;
där skall hon vila till sista domedag.
— när Gud sänder ut sina nåde —

C.

Lappfjärd. Sj. J. H. Runbäck. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. Duvan hon satte på liljona kvist.
Vad är det för en duva, som sjunger så
visst?
— i himmelen där äro stor glädje —
2. Så kommo där en pige, som sade
alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
3. Och duvan hon sade till pigona
så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
4. Och pigan hon sade till duvan så:
»Jag måste tjäna bonden ännu ett år.»
5. Så kommo där en prästman, som
sade alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
6. Och duvan hon sade till prästen så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
7. Och prästen han sade till duvan så:
»Jag måste så ofta vid altaret stå.»
8. Så kommo där en tiggare, som
sade alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
9. Och duvan hon sade till tiggaren
så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
10. Och tiggaren kastade sin käpp
och sin säck
och följde med duvan till himmelen slätt.
— i himmelen där äro stor glädje —

D.

Nagu, Nötö. Sj. Maria Isaksson, f. 1863. Uppt. Greta Dahlström 1923.

1. Där sitter en fågel¹ på liljonakvist,
— i midsommartiden —
hon sjunger, hon sjunger om Herren
Jesus Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —
2. Så stod där en jungfru och lyddes
därpå.
»Säg vill du med mig följa till himmelen
i år?»
3. »Men hur skall jag komma till
himmelen i år,
ty jag känner mig varken sjuk eller sår?»
4. Skön jungfrun spatserade på sin
kära faders gård
ett styng uti vänstra(-ste) sidan hon får.
5. »Kära min moder, ack bädda upp
min säng,
ty jag tror för visso, att döden blir min
vän.»
6. »O kära min dotter, tala icke så,
i år väntar jag dig en kungason att få.»
7. »Ack bättre det är att i himlen stå
brud
än äga på jorden en konungaskrud.»
8. Och jungfrun blev döder och lag-
der uppå bår,
och fröknar och tärnor de krusade hen-
nes hår.

¹ I str. 1¹ även: duva; str. 4¹: uppå kyrkogård; str. 5²: förvisst. *Anm. av uppt.*

9. Och jungfrun blev döder och förd
till kyrkogård,
och elva Guds änglar gick före med sina
ljus.

10. Och jungfrun blev döder och lag-
der uti grav,
— i midsommartiden —
och själve Gud Fader han höll(o) henne
kär.
— i himmelen där är en stor glädje —

E.

Korpo, Österskär. Sj. Anna Johansson, f. 1874. Uppt. Greta Dahlström 1925.

1. Där sitter en duva på liljornakvist,
— i midsommartiden —
hon sjunger så fagert om Jesum Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —

2. Hon sjunger, hon sjunger, hon
sjunger allt så:
»Det väntas en jungfru till himmelen i
år.»

3. »Och intet så kommer jag till him-
melen i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»

4. Och jungfrun hon går på sin kära
faderns gård,
ett sting i sin vänstraste sida hon får.

5. »Ack kära min moder, I bädden
upp min säng,
i år kommer jag varken på åker eller
äng.»

6. »Ack kära min dotter, du tala in-
tet så,
i år är dig ärnat en konungason att få.»

7. »Och bättre är i himmelen vara
brud
än bära på jorden en konungaskrud.»

8. »Ack kära min fader, I skaffen
mig präst,
jag känner att döden bliver min gäst.»

9. »Ack kära min broder, du gör mig
en bår,
ack kära min syster, du krusar mitt
hår.»

10. Och jungfrun vart döder och lag-
der uppå bår,
och fröknar och tårnor de krusade hen-
nes hår.

11. Och jungfrun blev döder och förd
till kyrkogård,
och elva Guds änglar gingo före med
sina ljus.

12. De buro det lik över kyrkogården
fram,
och alla Guds änglar gick före med sång.

13. Och jungfrun blev döder och
lagder uti grav,
— i midsommartiden —
och själva Gud Fader han höll henne kär.
— i himmelen där är en stor glädje —

F.

Borgå, Stor-Pellinge. Uppt. A. P. Svensson.

1. Där sitter en fågel på liljornakvist,
— i de midsommartider —
han sjunger så fagert om Herren Krist.
— i himmelen är alltid en stor glädje —

2. Hon sjunger, ja hon sjunger och
hon sjunger allt så:
«Det väntas sköns jungfru till himme-
len i år.»

3. »Intet så kommer jag till himmelen
i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»
4. Sköns jungfru hon gångar på fa-
der sin gård,
ett stick i sin vänstra sida hon får.
5. »Käraste min moder, I bädden nu
min säng,
i år kommer jag ej på åker eller äng.»
6. »Käraste min dotter, du tala nu
ej så,
i år är dig menat en kununjsbrud att
stå.»
7. »Och bättre är att vara i himme-
len en brud
än att på jorden bära kununjns skrud.
8. Och käraste min fader, I skaffen
mig en präst,
jag känner att döden snart bliver min
gäst.
9. Och käraste min broder, du gör
mig nu en bår,
och käraste min syster, du kruse nu mitt
hår.»
10. Och jungfrun hon vart döder och
lagder på en bår,
och tärnor och de jungfrur de kamma
hennes hår.
11. Så buro de jungfrunen allt utur
det hus,
Guds änglar de gingo framföre med ljus.
12. De buro det liket allt över kyrko-
vall,
och alla de Guds änglar gick framföre
och sang.
13. Så lade de den jungfrun i vigdan
mull,
— i de midsommartider —
och själva himlafadren han var henne
huld.
— i himmelen är alltid en stor glädje —

G.

Malax. Ur ett manuskript »hos Hinders». Uppt. Johan Dahlbo 1883.

1. Det sitter en duva på liljekvist,
— i messommars tiden —
hon sjunger så fagert om Herren Jesus
Krist.
— i himmelen är en stor glädje —
2. Hon sjunger, hon sjunger, hon
sjunger allt så:
»Det väntas en jungfru till himmelen
i år.»
3. »Nej, intet så kommer jag till him-
melen i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»
4. Den jungfrun går hem på sin fa-
ders gård,
en styng i sin vänstra sida hon får.
5. »Kära ni min fader, I skaffen mig
präst,
jag känner att döden bliver min gäst.
6. Kära ni min moder, I bädden mig
säng,
i år så kommer jag på varken åker
eller äng.»
7. »Kära du min dotter, du talar in-
tet så,
i år är dig ämnat en konung att få.»
8. »Nej, bättre är att bliva i himmelen
bruden
än bära på jorden en konungaskrud.»

9. Kära du min broder, du gör mig
en bår,
kära du min syster, du kruser mitt hår.»

10. Så bår de den jungfrun utur
detta hus,
och alla Guds änglar gick före och sjung.

11. Så bår de den jungfrun allt över
körkovall,
och alla Guds änglar gick före och sjung.

12. Så lade de den jungfrun allt uti
svartan muld.
— i messommars tiden —
Själva Gud fader var henne huld.
— i himmelen är en stor glädje —

H.

Vörå, Rekipeldo. Sj. G. Klemits. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

1. Här sitter en fågel på linnebärs-
kvist,
— i messommarstiden —
han sjunger så vackert om Jesum Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —

2. Han sjunger, han sjunger, han
sjunger allt så:
»I år så väntar vi i himmelen en jungfru
att få.»

3. »Men huru kan jag komma till
himmelen i år,
ty jag känner mig varken sjuker eller
sår?»

4. Och jungfrun hon gångar sig på
höga faders gård,
där fick hon en styng uti vänstra sidan
sin.

5. Och jungfrun hon gångar sig på
sin faders höga bro,
där fick hon först känna, hur döden
hennes tog.

6. »Och kära du min broder, och bär-
ren fram min bår,
och kära ni mamseller, och krusen I
mitt hår.»

7. »Och kära du min dotter, vad ta-
lar du nu så,
i år så väntar jag dig en konungs son
att få.»

8. »Och kära ni min moder, sägen
intet så.
Hellre vill jag vara en kristelig brud
än vara här på jorden en kejsarfru.»

9. De buro det liket allt ifrån byn,
och himmelska klockor de ringde uti
skyn.

10. De buro det liket allt över en
grön äng,
— — — — —

11. De buro det liket på kyrkogården
fram,
och de heliga änglar de förde där med
ljus.

12. De satte ned liket i svartaste
jord,
och själver Jesus Kristus gjorde kor-
set utav guld.

13. Där växte upp en lilja på sköna
jungfruns grav,
— i messommarstiden —
hon grönskas än, hon grönskas än i dag.
— i himmelen där är en stor glädje —

I.

Vörå, Rekipeldo. Sj. Greta Mårtens. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

1. Där spelade en fågel på linnebärs-
kvist,
— i messommarsnatten —
han spelade så ljuvligt för Herran Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —
2. Där stod en jungfru och hörde
däruppå,
en styng i vänstraste sida hon fick.
3. »Ack kära ni min moder, I bjären
mig i säng,
det skall visst bliva min sista sotesäng.»
4. »Ack kära du min dotter, vi talar
du nu så?
I år så har jag tänkt giva dig en kejslerlig
son, en kejslerlig son.»
5. »Nej, förrän jag vill bliva en kej-
serlig fru, en kejslerlig fru,
långt hellre vill jag bliva en Kristi brud,
ja en Kristi brud.»
6. »Ack kära du min dotter, vi talar
du så?
7. »Nej, förrän jag vill bliva en greve-
fru, ja en grevefru,
långt hellre vill jag bliva en Kristi brud,
ja en Kristi brud.»
8. De buro det liket över en grön
äng, ja över en grön äng.
Där stodo Guds änglar som höfallen äng,
ja som höfallen äng.
9. Där växte upp en lilja på sköna
jungfrans grav, på sköna jungfrans grav,
hon växte allt upp till kyrkokamb, ja till
kyrkokamb.
10. Där växte upp en lilja på sköna
jungfrans grav, ja på sköna jungfrans
grav,
— i messommarsnatten —
hon grönskas än, hon grönskas än i dag.
— i himmelen där är en stor glädje —

OTRYCKTA J. (str. enl. A 1—15). Ni, Uppt. A. P. Svensson.

Översikt. K. (str. enl. E: 1—4, 5¹⁸, 6, 7, 10, 12). Snappertuna. Uppt. E. Hedman 1909.

L. (1—9, 11—13). Replot. Uppt. V. Sjöberg 1896.

M. (1—4, 5¹⁸, 8, 6, 7, 10, 12¹¹). Korsholm, Gerby. Sj. Mathilda Aspholm. Uppt. Th. af Reeth 1891.

N. (1—4, 5¹⁸, 7, 10, 12¹¹, 13³). Kors-

holm, Karpmo. Sj. Ulrika Dahlman (inlär i Tölby). Uppt. J. E. Wefvar 1876.

O. (1—4, 5¹⁸, 8, 10³, 12). Närpes, Finby. Sj. Maria Sjölund, f. 1879 Uppt. A. Adolfsson 1930.

P. (1, 5—7, 13 a). Maxmo. Sj. Kagg. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

Q. (13 a, 13 b, 2). Korsholm, Voitby. Sj. Katarina Backman. Uppt. Th. af Reeth 1891.

Avvikelser i J enligt A.

1² H. s. s. vackert.

2² D. s. då e. b. o. hörde u. — 2² Säg v. d. [med] m. f. t. himmelen i å.

3¹ intet.

4¹ vem som dem s. v. — 4² H. Jesus Kristus t.

5¹ Så stod där. . . hörde u. — 5² enl. 2².

6² bära armborste.

7¹ armborstet v. s. den b. v. — 7² enl. 4².

8¹ hörde — 8² enl. 2².

10¹ enl. 7¹ — 10² enl. 4².

11¹ K. v. sju, då s. hon i. — 11² [så].

12² faller.

13² hoppade.

Avvikelser i K—Q enligt E.

1¹ liljonakvist K, M, N, O; liljekvist L; Det satte sig en fågel på linnelövskvist P—1² vackert K, L, O; om Jesu Krist L; Han sjöngo så vackert om Herran Jesu Krist.

2¹ Hon sjunger, h. s. och s. a. s. L; De sjöngo, de sjöngo, de sjöngo allt så Q—2² till himlen att få O; Till himlen är väntad en jungfru i år N.

3¹ Hur skall jag komma till K; Nej, intet kan jag komma till M; Hur skall jag kunna komma till N; Ty intet är jag M; Ty j. k. m. v. N; sjunker e. s. M, N; ej varken O.

4¹ [kära] L; gångar sig på M, N; [sin] M, O; käraste f. g. N; gingo O; Jungfrun hon gångar till kyrkogården fram K—4² En styng M, N; vänstra sidan K; sin vänstra sida O; hon fick M; hon fått N.

5¹ [min] K, O; Käre ni m. m. M, N, P; I bädda min s. L; bädd nu u. m. s. K; [upp] O; en säng N, O; visst bädder ni m. s. M—5² Jag hoppas det skall bli min sista sotesång P.

6¹ Ack käraste d. K; du min d. M, P; tal nu icke så K; du säger i. s. M, P—6² en konung a. f. L; är du ärnad en konung till a. f. M; Jag väntar åt dig en kungason få K; I år så väntar jag dig en kejsarson a. f. P.

7¹ O. b. ä. att vara i himmelen brud L; Bättre det är att i h. stå b. K; Nej, b. ä. att få vara i h. brud M; O. b. så är det i h. att v. b. N; Och kära ni min moder, I säger

intet så —7² Än äga K; Än att här på j. bära den kungsliga s. M; Än på j. till att b. en konungslig s. N; Nej, bättre är att vara en kristelig brud P.

8¹ *enl.* 5¹ M, O; skaffar ni M; en präst O—8² Jag tror a. d. han M; J. t. full a. d. han är ju m. g. N; snart bliver m. g. L, O; skall bli min vän K.

10¹ blev döder K, M, N—10² Och f. och mamseller K; O. jungfrur och fröknar M; de krusa K, O.

11¹ De buro den jungfrun ut av det hus L—11² O. själva Guds M; [Och elva] L; de gingo f. L, N; [sina] L, M, N.

12¹ De förde den jungfrun till k. f. K; över kyrkovall L; Och jungfrun blev bären M; De bar ju den jungfrun N; allt ö. kyrkogård M, N; Så buro de henne på k. in O—12² gingo före L; och sang K, L; Guds ä. de gingo framföre och sjöng O.

13¹ De lade den jungfrun i svartan mull L—13² Gud Fader var henne huld L; höll nu h. k. N.

13 a¹ Så kommo det P; Det kom Q; två vita duvor från himmelen ned P, Q—13 a² Men innan de uppforo P; Och innan de uppflögo Q; så voro de tre P, Q.

13 b Den ena var Gud Fader, den andra var Guds son. Den tredje var Guds Helge And, som själva solen var Q.

*Omkv.*¹ i midsommartiden K, M, Q; i messommerstiden N; i missommarstiden P; på liljonakvist, på liljonakvist, *sista versen upprepas* O— *Omkv.*² [där] L, O; där var N.

20. Liten Karin.

MELODI.
Översikt.

a. PÅ, Nyl. III, 7; även KO, S.L.S. 508, 105 och S.L.S. 130, 67. (I)	k. IÖ, S.L.S. 508, 104.
b. LE, S.L.S. 512, 71.	l. MU, S.L.S. 22, 673. (D)
c. FÖ, S.L.S. 508, 102.	m. IÖ, S.L.S. 508, 99.
d. KA, S.L.S. 130, 77.	n. PA, S.L.S. 16, 37 a. (A)
e. LF, S.L.S. 523, 79. (M)	o. KO, S.L.S. 383, 32.
f. LF, S.L.S. 523, 81.	p. HI, S.L.S. 383, 33.
g. LF, R 165, 268. (C)	q. NA, G. Dahlströms saml.
h. EN, S.L.S. 281, 17.	r. KI, S.L.S. 82, 384; även S.L.S. 125, 49. (G)
i. BO, B.F.A. n:r 20 d; även I.N.E. Saml. O. A.	s. PA, S.L.S. 16, 37 b. (A)
j. SO, I.N.E. Saml. O.A. (J)	t. IÖ, S.L.S. 508, 103.

Varianter. a.¹ NI, Pärnä.

Och li - - ten Ka - rin tjän - te på un - - ga kun - gens gård,
hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

b. ÅI, Lemland, Flaka.
Sj. Maria Hedlund, f. 1858.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.

Och li - ten Ka - rin lek - te på un - ga kun - gens gård, hon
lys - - te som en stjär - na bland al - - - la tär - nor små.

c. ÅI, Föglö, Nötö.
Sj. Johanna Pettersson, f. 1848.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Och hör du li - ten Ka - - rin, säg vill du bli - va min?
Grå häs - ten och gull sad - - len den vill jag gi - va dig.

¹ Var. fr. Korpo (S.L.S. 508, 105): 6. och 7. taktens sista ton d².

d.¹ *Nl*, Karis.

Uppt. O. R. Sjöberg 1907.

Och li - ten Ka - rin tjän - - - te på un - ga kungens gård.
 Hon lys - te som en stjär - - na bland al - la tär - nor små.
 Hon lys - te som en stjär - na allt bland de tär - nor små,
 och un - ga kun - gen tal - te till li - ten Ka - rin så.

e. *Öb*, Lappfjärd, Dagsmark.Sj. *Adelina Lillkull*, f. 1876.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

Och li - ten Ka - rin tjän - - te i un - ga kun - gens
 gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

f. *Öb*, Lappfjärd, Dagsmark.Sj. *Amanda Disén*, f. 1887.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

Och li - ten Ka - rin tjän - - te i un - ga kun - gens
 gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

g. *Öb*, Lappfjärd.Sj. *Fru Spolander*.

Uppt. J. Spolander 1875—76.

Li - ten Ka - rin tjän - - te på un - ga kun - gens gård.
 Hon lys - te som en stjär - na i - - bland de tär - nor små.

¹ Orig. tonart b-moll. Melodien har meddelats omkr. år 1857. *Anm. av uppt.*

h. *Nl*, Ekenäs, Skåldö.Sj. *Alma Sundström*, f. 1891.Uppt. *V. E. V. Wessman* 1917.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på unga kungens gård, på un - ga kungens
gård, hon lys - te som en stjär - na allt bland de tär - nor små.

i. *Nl*, Borgå, Kurböle.Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.Fonogr. *Otto Andersson* 1908. Kop. *G. Dahlström*.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kungens gård. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

j. *Ål*, Sottunga.Sj. *Petter Konst. Pettersson*.Uppt. *Otto Andersson*.

k. *Åb*, Iniö, Kolkko.Sj. *Johanna Laakso*, f. 1873.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1928.

Li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kun - gens gård, hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små.

l. *Öb*, Munsala.Uppt. *M. Thors* 1891.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kun - gens gård. Hon

lys - te som en stjär - - na bland al - - la tär - nor små. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små. Och
un - ga kun - gen tal - - te till li - - ten Ka - rin så.

m. Äb, Iniö, Norrby.

Sj. *Julia Björklund*, f. 1876.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Och li - ten Ka - rin tjän - - te på un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små.

n. Äb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Där satt en li - ten Ka - - - rin i un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små.

o. Äb, Korpo, Österskär.

Sj. *Anna Johansson*, f. 1874.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Där satt en li - ten Ka - - - rin i un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små.

p. Äb, Hitis, Vänö.

Sj. *Tekla Bergen*, f. 1870.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Där satt en li - ten Ka - - - rin i un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små.

q. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Svea Jansson, f. 1905.

Uppt. Greta Dahlström 1930.

r. Åb, Kimito, Mattkärrby.
Sj. Mina Eklund.

Uppt. O. R. Sjöberg 1887.

Li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kungens gård. Och
un - ga kun - gen tal - - - - te till li - - ten Ka - rin så, och
un - ga kun - gen tal - - - - te till li - ten Ka - rin så.

s. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Där satt en li - ten Ka - rin i un - ga kun - gens gård, gård.
Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små, små.
Tra - la - la - - la - la - la - la. Tra - la - la - la - la - la. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la stjär - nor små.

t. Åb, Iniö, Hästholma.
Sj. Eva Eriksson, f. 1892.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Och Li - ten Ka - rin tjän - - te på un - - ga kungens gård. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små, hon
lys - te som en stjär - - na bland al - la tär - nor små.

A. PA, S.L.S. 16, 37. (n, s)	H. IÖ, S.L.S. 508, 100.	TEXT. Översikt.
B. Helsingfors, Svenssons saml. 3, 80. (l)	I. PÅ, Nyl. III, 7. (a)	
C. LF, R3, 165, 268. (g)	J. SO, B.A. 13, 110. (j)	
D. MU—NB—OR, S.L.S. 19, 80.	K. LT, S.L.S. 360, 35.	
E. HI, S.L.S. 82, 268.	L. NB, S.L.S. 1, 306.	
F. NI, S.L.S. 347, 9.	M. LF, S.L.S. 523, 80. (e)	
G. KI, S.L.S. 82, 192. (r)	N. KN, S.L.S. 1, 122.	

A.

Varianter.

Pargas. Uppt. Karl Ekman 1890.

1. Där satt en liten Karin i unga kungens gård, hon lyste som en stjärna bland alla stjärnor små.	9. »Konungens halva hjärta det bryr jag mig ej om, giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»
2. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Grå hästen och gullsadeln, dem skall jag giva dig.»	10. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Hela mitt hjärta så skall jag giva dig.»
3. »Grå hästen och gullsadeln dem bryr jag mig ej om, giv dem åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	11. »Konungens hela hjärta det bryr jag mig ej om, giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»
4. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Halva mitt rike så skall jag giva dig.»	12. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Annars skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.»
5. »Konungens halva rike det bryr jag mig ej om, giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	13. De satte liten Karin i spiketunnan in, och konungens små svenner de rulla henne omkring.
6. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Hela mitt rike så skall jag giva dig.»	14. De togo liten Karin ur spiketunnan upp, hennes kinder vore bleka, och blodet det rann.
7. »Konungens hela rike det bryr jag mig ej om, giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	15. De lade liten Karin på snövitans bår, och fruar och fröknar friserade hennes hår.
8. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min? Halva mitt hjärta så skall jag giva dig.»	

16. De satte liten Karin i mörka gra-
ven in,
och alla små Guds änglar de stodo där
omkring.
17. De kom två vita duvor från him-
melen ner,
- de togo liten Karin, och sen så blev de
tre.
18. De kom två svarta korpar från
helvetet upp,
de togo unga konungen, och sen så blev
de tre.

B.

Helsingfors. Ur handskrivet häfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Liten Karin tjänte på unga kun-
gens gård,
hon lyste som en stjärna bland alla tär-
nor små.
2. Och unga kungen sade till liten
Karin så:
«Hör du min liten Karin, säg vill du
bliva min?»
3. Ack hör du liten Karin, säg vill du
bliva min?
Grå hästen och guldsadeln den vill jag
giva dig.»
4. »Grå hästen och guldsadeln jag
icke passar på,
giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
5. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Mitt halva kungarike det vill jag giva
dig.»
6. »Ditt halva kungarike jag icke
passar på,
giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
7. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Mitt hela kungarike det vill jag giva
dig.»
8. »Ditt hela kungarike jag icke pas-
sar på,
- giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
9. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Den rödaste guldkrona, den vill jag giva
dig.»
10. »Den rödaste guldkrona den pas-
sar jag ej på,
giv den din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
11. »Ack hör du liten Karin, vill
du ej bliva min,
så skall jag låta sätta dig i spike-
tunnan in.»
12. »Skall du låta sätta mig i spike-
tunnan in,
Guds änglar små de se att jag oskyl-
dig är därtill.»
13. Så lät han sätta Karin i spike-
tunnan in,
och konungens vänner de rullade henne
ikring.
14. Sen kom det ifrån himmelen
två vita duvor ner,
de togo liten Karin, och straxt så blevo
tre.
15. Så kom det ifrån helvet två
vita duvor ner,
de togo unga kungen och straxt så
blevo tre.

C.

Lappfjärd. Sj. Josef Lillsjö (visan lärd av Karl Besk). Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. .: Liten Karin tjänte¹ på unga kungens gård, .: .: hon lyste som en stjärna ibland de tärnor små .: .:	.: Mitt halva kungarike det vill jag giva dig.» .: .:
2. .: Hon lyste som en stjärna ibland de tärnor små, .: .: och unga kungen talte till liten Karin så: .: .:	8. .: »Ditt halva kungarike det passar jag ej på, .: .: giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:
3. .: »O, hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .: Vild hästen och gullsalen den vill jag giva dig.» .: .:	9. .: »Och hör du liten Karin, säj vill du bliva min, .: .: eller vill jag låta sätta dig i spiketunnan in.» .: .:
4. .: »Vild hästen och gullsalen den passar jag ej på, .: .: giv den din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:	10. .: »Ja, vill du låta sätta mig i spiketunnan in, .: .: Guds änglar skola veta, att jag oskyldig är därtill.» .: .:
5. .: »Och hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .: Min rödaste gullkrona den vill jag giva dig.» .: .:	11. .: Han satte liten Karin i spiketunnan in, .: .: och konungens små vänner de rullade runt omkring. .: .:
6. .: »Din rödaste gullkrona den passar jag ej på, .: .: giv den din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:	12. .: Så kom två änglar i flygandes från himmelen ned .: .: och togo liten Karin, och straxt så blev de tri. .: .:
7. .: »Ack hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .:	13. .: Så kom två korpar i flygandes ned ifrån helvetet .: .: och togo unga kongen, och strax så blev de tri. .: .:

D.

Munsala; Nykarleby-Oravais. Uppt. M. Thors 1890.

1. Och liten Karin tjänte på unga kungens gård, hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små.	2. Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små, och unga kungen talte till liten Karin så:

¹ I str. 1^a även: Det tjänte en liten Karin . . . I str. 6^a och 8^a: Och hör du stora drottningen . . . I str. 7^a: Mitt hela . . . *Anm. av uppt.*

3. »Och hör du liten Karin, (säg) vill du bliva min?
Grå hästen och guldsalen dem vill jag giva dig.»
4. »Grå hästen och guldsalen dem passar jag ej på,
giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.»
5. »Och hör du liten Karin, säg vill du bliva min?
Min rödaste guldkrona, den vill jag giva dig.»
6. »Din rödaste guldkrona den passar jag ej på,
giv den din unga drottning och låt mig med äran gå.»
7. »Och hör du liten Karin, vill du bliva min?
mitt halva konungarike det vill jag giva dig.»
8. »Ditt halva konungarike det passar jag ej på,
giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.»
9. »Hör du liten Karin, säg vill du ej bliva min,
så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.»
10. »Ja, om du låter sätta mig i spiketunnan in,
så vittne Guds små änglar, jag oskyldig är därtill.»
11. De satte liten Karin i spiketunnan in
och konungens små vänner de rulla den ikring.
12. Då kom två vita duvor från himmelen ned
och tog liten Karin, och strax så blev de tre.
13. Då kom två svarta korpar fram från helvete
och tog unga kungen, och strax blev de tre.

E.

Hitis, Böle. Sj. Lisa Rosenlund. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. .: Där bodde en liten Karin uppå vår konungs gård, .:
.: ja, själva unga konungen han fick till henne behag. .:
2. .: »Och hör du liten Karin, vill du nu bliva min? .:
.: Gullkronan och gullspiran dem vill jag giva dig.» .:
3. .: »Och gullkronan och gullspiran dem passar jag ej på, .:
.: giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.» .:
4. .: »Och hör du liten Karin, vill du nu bliva min? .:
.: Sexhundra dukater dem vill jag giva dig.» .:
5. .: »Sexhundra dukater dem passar jag ej på .:
.: giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.» .:
6. .: »Och hör du liten Karin, vill du ej bliva min? .:
.: Annars sätter jag dig i kyrkotornet in och prövar där dina sinn.» .:
7. .: »Ja, sätt mig nu fritt i kyrkotornet in och pröva där mina sinn, .:

∴ det vet Gud Fader i himmelen, jag lider för äran min.» ∴∴

8. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt un i kyrkotornet in, ∴∴

∴∴ och själva unga konungen han vandrade där omkring. ∴∴

9. ∴∴ »Hur mår du liten Karin, som ingen mat har fått?» ∴∴
∴∴ »Jag lever i Guds fruktan, fast jag ingen mat har fått.» ∴∴

10. ∴∴ »Och hör du liten Karin, vill du ej bliva min?» ∴∴
∴∴ Annars sätter jag dig i spiktunnan in och rullar med henne omkring.» ∴∴

F. (str. enl. D: 1—13). Nyland. Uppt. Gunnar Landtman 1887—1892.

G. (1², 3, 4, 7, 8, 5, 6, 9—13) Kimito, Mattkärrby. Sj. Mina Eklund. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

H. (1—13). Iniö, Jumo. Sj. Emilia Erkas, f. 1866. Uppt. A. Adolfsson 1928.

I. (1, 1², 3—13). Pärnä.

J. (1—12). Sottunga. Sj. P. K. Pettersson.

11. ∴∴ »Ja, sätt mig nu fritt i spiketunnan in och rulla med henne omkring, ∴∴

∴∴ det vet Gud Fader i himmelen, jag lider för äran min.» ∴∴

12. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt un i spiketunnan in, ∴∴

∴∴ ja, själva unga konungen han rullar med henne omkring. ∴∴

13. ∴∴ När hjärtat litet rördes och tungan talade så, ∴∴

∴∴ Gud Fader, Son i himmelen, giv unga konungen nåd. ∴∴

14. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt på förgyllene bord, ∴∴

∴∴ och fröknar och mamseller de krusade hennes hår. ∴∴

K. (1—12) Lappträsk, Lindkoski. Ur OTRYCKTA
Gustav Henriksson Gammals visbok. Uppt. TEXTER
R. Hollmerus 1913.

L. (1—13) Österbotten. Uppt. I. A. Heikel 1882—1883. Översikt.

M. (1—12) Lappfjärd, Dagsmark. Sj. Adeline Lillkull, f. 1876. Uppt. A. Adolfsson 1930.

N. (3, 4, 7—13) Korsnäs. Sj. Joh. Nordberg. Uppt. Joh. Dahlbo 1882—1883.

Avvikelser i F—N enligt D.

1¹ tjänte i u. k. g. H, J—1² som en tärna F.
2² allt bland de t. s. J, L; allt bland de stjärnor små F, K—2² talade H.

3² Ack, h. d. liten Karing N—3² guldsadeln F, H, K, N; guldsadeln J, L.

4¹ enl. 3²; dem aktar j. e. p. F; jag passar inte på K; de passa ej för mig N—4² Giv dem åt unga drottningen I, N.

5² [Min] L.

6 enl. 4.

7² Ack, h. d. liten Karing N—7² Hälften utav mitt rike N.

8 enl. 4.

9² [säg] F, I—L; och vill du G. [ej] G, N; om du ej bliver m. H; om du ej vill bli min M—9² Om jag låter sätta G; Skall jag dig låta sätta K; Så vill jag M; Eljest så måste jag lägga dig i s. i. N.

10¹ Och vill du låta F, H—J, L, M; Vill du mig låta sätta i K; Ja, lägger du mig i tunnan in N—10² Guds änglar små de se att j. o. ä. d. F, H—J; De små Guds änglar se att jag är oskyldig därtill G; Guds änglar skola se att jag ej skyldig ä. d. K; Guds änglar se och höra att jag L; Så vet ju alle änglar små att jag M; Så må Guds änglar si omkring att jag N.

11¹ Konungen han satte liten G; Då satte kungen Karin i M; Då lade han mig i tunnan N—11² Och kungens F; små svenner F—M; de rullade K, M; och rullade tunnan omkring N; henne kring F, H—J, L, M; henne omkring G, K.

12² Då kom det ifrån him(me)len två v. d. ner F, I, J; Då kommo t. v. d. uppifrån h. n. G, N; Då kommo det ifrån himmelen t. v. änglar ner H; Så kommo då

från himlen; två v. d. ner K; Då kom det ifrån h. två v. duvor L; Då kommo ner från himmelen t. v. d. ner M—12^a De togo F—K, M; den lilla Karin G; Bort de togo L; Karin med sig M; Och togo lilla Karing N; så blev det tre F, G, J—L; så blevo de tre N.

13^a Så kom det t. s. k. dit upp f. h. F, I; Då kom det upp från helvetet två s. k. ner H; ned ifrån helvetet opp G; dit upp från h. L; Då kommo två s. k. ned utur helvetet N—13^a *enl.* 12^a; Och tog den u. k. och strax så vart det tre G; De togo u. konungen L, N.

---

21. Herr Peder och hans syster.

- a. PO, Nyl. III, 114. (A)
b. FB, I. N. E. Saml. O. A.

MELODI.
Översikt.

a. *Nl*, Pojo.

Varianter.

Ko-nun--gen och drott-nin-gen till Li--ba bort-for. Allt
un-der den grö--na lin-den. Herr Pe-der och lil-la Kirs-tin sku
hem-ma få bli. Så väl tor-de ho-nom för-bi-da.

b. *Nl*, Finby, Pettu.
Sj. *Tilda Troberg*.

Uppt. Otto Andersson.

Hur kan ni nu min god-vil--ja få? Det sjun-ger en
få-gel i sko-gen. Ni ä-ren ju min kä-re
far-bror. Så vac-kert hon kvä-der skön jung-fru.

TEXT.

A. PO, Nyl. III, 114. (a)

A.

Pojo.

1. Konungen och drottningen till
Liba bortfor.
— allt under den gröna linden —
Herr Päder och lilla Kirstin sku hemma
få bli.
— så väl torde honom förbida —
2. Herr Päder sade till lilla Kirstin
alltså:
»Och vill du nu hålla trolovning med
mig?»
3. »Hur skall jag kunna hålla tro-
lovning med dig,
du är min broder, jag syster till dig.»
4. »Och vill du int hålla trolovning
med mig,
så skall jag väl ljuga en lögn uppå dig.»
5. »Och ljuga nu vad du ljuga må,
men aldrig du livet utav mig får.»
6. När konungen och drottningen
från Liba hemkom,
herr Päder han stod och tänkte sig om.
7. »Goddag, herr Päder, kär sonen
min!
Hur mår lilla Kirstin, kär systren din?»
8. »I fjol så gjorde hon båd hor och
mord,
i år så förd hon ett svenbarn till jord.»
9. Konungen kalla tre män till sig:
»Och gå nu till skogs och huggin en bål.
10. Huggin den bålen av ek och asp,
och huggin ett trä, som där finnes fast.»
11. Lilla Kirstin ut genom fönstret
såg:
»Gud nåd mig stackars flicka, vad
brudsäng jag får!
12. Lakanen röda och bolstren blå,
som jag oskyldigt skall ligga uppå.»
13. De ledde den jungfrun tri gån-
ger omkring:
»Är jag därtill skyldig, så skjut mig
därin.»
14. Så kommo herr Päder, den falske
man,
och sköt lilla Kirstin i bålen som brann.
15. Lilla Kirstin räckt ut sin snö-
vita hand:
»Och giv mig att dricka i Jesu namn.»
16. »Vad skall jag giva dig dricka
utav?
Int finns här såar, int finns här kar.»
17. »Tag en silverkanna och sätt
uppå ett spjut,
sätt henne därin, att hon aldrig går ut.»
18. När bålen var brunnen och slock-
nad i brand,
då låg lilla Kirstin med snövita hand.
19. När bålen var brunnen och
flaskan var vit,
då låg lilla Kirstin med linnnet så vitt.
20. Sen kom där två duvor från
himmelen ner,
när de flögo upp, så voro de tre.
21. Sen kom där två korpar från
helvetet opp,
— allt under den gröna linden —
och togo herr Päder till själ och till
kropp.
— så väl torde honom förbida —

22. Underbar syn.

I. N. E. Saml. O. A.

Ål, Vårdö.

Sj. Serafina Björklund.

Uppt. Otto Andersson.

Musical notation for the song 'Underbar syn.' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single staff with a treble clef. The lyrics are: Nu ha - - ver jag sett det jag ald - rig förr såg, att grå - ste - nen fly - ter och man - nen där - up - på. Gud fin - nes väl un - der ti - den.

1. Nu haver jag sett det jag aldrig
förr såg,
att gråstenen flyter och mannen sitter
på.
— Gud finnes väl under tiden —

2. Det är ingen man, som på grå-
stenen står,
det är en Guds ängel under himmelen
den blå.

3. »Och är du en Guds ängel under
himmelen den blå,
så säg då för mig hur i himmelen till-
står.»

4. »I himmelen där är både glädje
och fröjd,
lycksalig är den som i himmelen får
bo.»

5. »Och är du en Guds ängel under
himmelen blå,
så säg då för mig hur i helvetet till-
står.»

6. »I helvetet är både kval och sorg,
olycklig den som i helvetet får bo.»
— Gud finnes väl under tiden —

23. Staffan och Herodes.

- MELODI. a. NA, S.L.S. 352, 1300; även Brage, c. NA, S.L.S. 352, 1307.
 Översikt. årsskrift XV—XVIII, 77. (A) d. NA, S.L.S. 352, 1306.
 b. HI, S.L.S. 367, 248.

Varianter. a. Åb, Nagu, Nötö.
 Sj. Karl Lundström, f. 1851.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

1.¹ Sank - te Staf - fan, en san - ne - lig man. Tro - en så väl up - på
 han. Och för vår Her - res vil - je pin - te ju - den han, och ju - den ho - nom
 pin - te och krön - te ho - nom en sten. I Rom var han en hur - tig dräng och
 in - gen kö - re - - - sven. Och det var Sank - te Staf - fan.

2. Och Staf - fan han vatt - na - de få - lar - na fem. Tro - en så väl up - på
 han. He - ro - des, ko - nun - gen, rå - der ö - ver dem, ty vår Staf - fan
 va - re vår sty - re och rå - - de - man.

¹ Osäkert om rytmen är riktig i 1. str., då det var omöjligt att få gubben att upprepa sången. *Anm. av uppt.*

² En annan gubbe sjöng:

tro - en så väl up - på han.

Anm. av uppt.

19. Tack skall ni ha i det-ta hus, i det-ta hus, i det-ta hus.
 Här ha vi fått ett duktigt rus. Brö-der låt-om oss lus-ti-ga va-ra.
 En gång jul om å-ret ba-ra, fal-la-la-ral-la-la-ral-lal-lej.

b. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. *Tekla Bergen*, f. 1870.

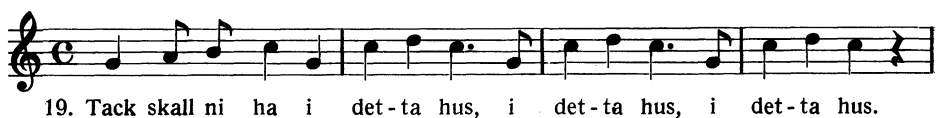
Uppt. Greta Dahlström 1924.

Sank-te Staf-fan, en san-ne-lig man. Tro-en så väl up-på
 han. Och för vår Her-res vil-je så pin-te ju-den han, och
 ju-den ho-nom pin-te och krön-te ho-nom en sten. I Rom var han en
 hur-tig dräng och in-gen kä-rest vän. Och det var sank-te Staf--fan.

2. Staf-fan han vatt-na-de få-lar-na fem. Tro-en så väl up-på
 han. He--ro-des ko-nun-gen rå-der ö--ver dem, ty
 vår Staf-fan va-re vår sty-re och rå--de-man.

19. Tack skall ni ha i det-ta hus, i det-ta hus, i det-ta hus.

Här ha vi fått ett duktigt rus. Brö-der, låt oss lus - ti - ga va - ra,
en gång jul om å - ret ba-ra.

c.¹ Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Josef A. Johansson, f. 1865.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

2.

d.² Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Eva Jansson, f. 1841.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

¹ Rytmen i str. 1 svävande liksom i a. Orsaken här att sången fallit ur minnet. *Anm. av uppt.*

² Den pålitligaste versionen av 1 str. vad rytmen beträffar. *Anm. av uppt.*

A. NA, S.L.S. 352, 1302; även Brage, årsskrift XV-XVIII, 77 (a).

TEXT.

A.

Nagu, Nötö. Sj. Karl Lundström, f. 1851. Uppt. Greta Dahlström 1923.

1. Sankte Staffan en sannelig man.¹
—troen så väl uppå han —
Och för vår Herres vilje pinte judan
han,
och judan honom pinte och krönte ho-
nom en sten.
I Rom var han en hurtig dräng
och ingen käresven,
och det var Sankte Staffan.
2. Och Staffan han vattnade fålarna
fem.
— troen så väl uppå han —
Herodes konungen råder över dem.
— ty vår Staffan vare vår styre- och
rådeman —
3. Och Staffan han lutar sig i käldon
neder,
och ljusa stjärnor såg han där neder.
4. Och Staffan gick hem och sade
därav,
tre ljusa stjärnor i käldon satt.
5. Så var där en hane båd stekter
och suden,
och inför Herodes konungen buren.
6. »Och ä de nu sant, som Staffan
nu säger,
så flyg nu upp hane med alla dina
fjädrar!»
7. Och hanen församlade fjädrarna
blå,
så flög han upp både hel och god.
8. Hanen flög upp både fattig och
god,
Herodes han sätt sig i sorgestol.
9. »Ett bättre barn var fött i går,
och inför Herodes går konungen god.»
10. »Ett bättre barn var fött i sist²
och inför Herodes konungen vist.»
11. »Och huggen av Staffan hand
och fot,
det välsigna barnet råder honom bot.»
12. »Och huggen av Staffan söder
under led,
det välsigna barnet råder honom helt.»
13. Herodes han gick sig åt vägen
fram,
där mötte han Staffan, en liten man.
14. Staffan han sätt sig uppå en sten.
Solar och månar skälte honom ren.
15. Herodes han sätt sig uppå en
stock.
Ormar och drakar rann där opp.
16. Och få vi int Staffansbullan full,
så skall vi slå bondens skorsten omkull.
17. Och kan vi int gör bonden värre
till men,
så skall vi bär ut varenda en sten.
18. Men får vi en sup, slå honom
väl full,
— troen så väl uppå han —
så skattar vi dig för en husbonde huld.
— ty vår Staffan vare vår styre- och
rådeman —
19. Tack skall ni ha i detta hus!
Här ha vi fått ett duktigt rus.
Bröder, låtom oss lustiga vara!
En gång jul om året bara,
fallalarallalarallallej!

¹ I str. ¹ Staffan han var en . . . ¹ Inför vår . . . ¹ ingen kärest vän. ³ Och tre ljusa . . .
Dessa avvikelser meddelades av en annan vid uppteckningstillfället närvarande person.

² »Sist» (med långt *i*), betyder 'för en tid sedan'. Anm. av uppt.

24. Staffan stalledräng.

- MELODI. **a.** HO, I.N.E. Saml. O. A. (I) **l.** PA, S.L.S. 512, 74.
Översikt. **b.** KO, S.L.S. 508, 111. (A) **m.** PA, S.L.S. 508, 109. (L)
c. KO, G. Dahlströms saml. (A) **n.** HI, S.L.S. 367, 237. (K)
d. JO, S.L.S. 512, 72. (F) **o.** NV, S.L.S. 506, 138.
e. LT, Th. Wegelius saml. n:r 4; även **p.** HI, S.L.S. 82, 403. (E)
Nyl. Va, 23. (J) **q.** KV, S.L.S. 66, 61. (V)
f. KO, S.L.S. 367, 247. **r.** KB-LA-NV-TJ, S.L.S. 113, 21 (W);
även KN, S.L.S. 523, 238.
g. IÖ, S.L.S. 508, 114. (H) **s.** BE, S.L.S. 83, 86. (T)
h. IÖ, S.L.S. 367, 244. (D) **t.** LF, S.L.S. 523 n:r 237. (S)
i. BR, A. Adolfssons saml. **u.** TU, B.A. 3, 11. (R)
j. Öb?, R6, 209.
k. NA, S.L.S. 24, 331. (D)

- Varianter.* **a.** Åb, Houtskär, Björkö. Uppt. Otto Andersson.
Sj. *Matts Lindkvist*, f. 1832.

Staffan var en stal-le-dräng. Hållt väl få-lan min. Han vatt-na si-na
få-lar fem. Lju-sen ta-ger upp al-la lju-sa stjär-nor. stjär-nor. Gu-
mo-ron, gu-mo-ron i hu---se, tackom nu så gär---na. Nu
ha vi fått små-ka ur kru---se allt för den lju-sa stjär-na.
In-gen da-ger sy-nes än. Stjär-nor-na på him-me-len de blän-ka.

Sista str.

- b.** Åb, Korpo, Åvensor. Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.
Sj. *Hilda Eriksson*, f. 1895.

Staffan var en stal-le-dräng. Hållt väll, få-lan min. Han vattnar si-na

1-12 14

få-lar fem. Ljusen ta-ger opp al-la lju-sa stjär-nor. stjär-nor. Gu
 1
 mo-ron, gu mo-ron i hu--set, vi tack-om nu så gär-na. Nu ha vi fått
 8
 sma-ka ur kru-set allt för den lju-sa stjär-nan. In-gen da-ger
 8
 sy-nes än. Stjär-nor-na på him-me-len de ly-sa.

c.³ Åb, Korpo, Åvensör.Sj. *Svea Mickelsson*, f. 1917.Uppt. *Greta Dahlström* 1930.

14. Go må-ron, go må-ron i hu--set, vi tack-om nu så gär-na. Nu
 8
 ha vi fått sma-ka ur kru-set allt för den lju-sa stjär-nan. In-gen
 8
 da-ger sy-nes än, stjär-nor-na på him-me-len de ly-sa.

d. Ål, Jomala, Sviby.

Sj. *Erik Karlsson*, f. 1840.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1929.

2
 4
 Staf-fan var en he-lig man. Hållt fast få-lan min. Ut-i him-len
 8
 3
 4
 2
 4
 tjän-te han. Hjälp oss nu och sang till Staf-fan.

¹ Sista strofen, som sångerskan icke kunde erinra sig, sjöngs av Konstantin Blomqvist, f. 1872. *Anm. av uppt.*

² c 1. och närmast följande identiska med b 1. med undantag av takt 1: e e h h, 2: a c h och 8: h g f i s s g.

³ I allmänhet sjöngs e, men sista gången sjöngs tydligt diss. *Anm. av uppt.*

e. *Ni*, Lapträsk.

Uppt. Th. Wegelius 1870.

Staf - fan var en få - la - dräng. Håll fast få - len min. Där
vatt-na-de han sin få - lar fem. Hjälp oss så samt till Staf - fan.

f. *Åb*, Korpo, Innikorp.
Sj. *Fina Nyros*, f. 1848.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Tackom vi så gär - na. Som
väll har si - na fåg - lar fem allt för den lju - sa stjär - na.

g. *Åb*, Iniö, Norrby.
Sj. *Ilia Aarne*, f. 1861.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Hållt väl få - lan min. Han
vatt - nar si - na få - lar fem. Lju - sen ta - ger upp al - la lju - så
stjär - nor. 8. Tack för su - pen den jag fick, den gick lus-tigt ne - der.
Den satt krop - pen i gott skick och kraft i al - lä le - der.
etc.
10. Och fyl - ler int poj - kar - na pen - gar i vår pung

h. *Åb*, Iniö, Keistiö.
Sj. *Emilia Häkans*, f. 1884.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Vi tackom nu så gär - na. Han vattnar

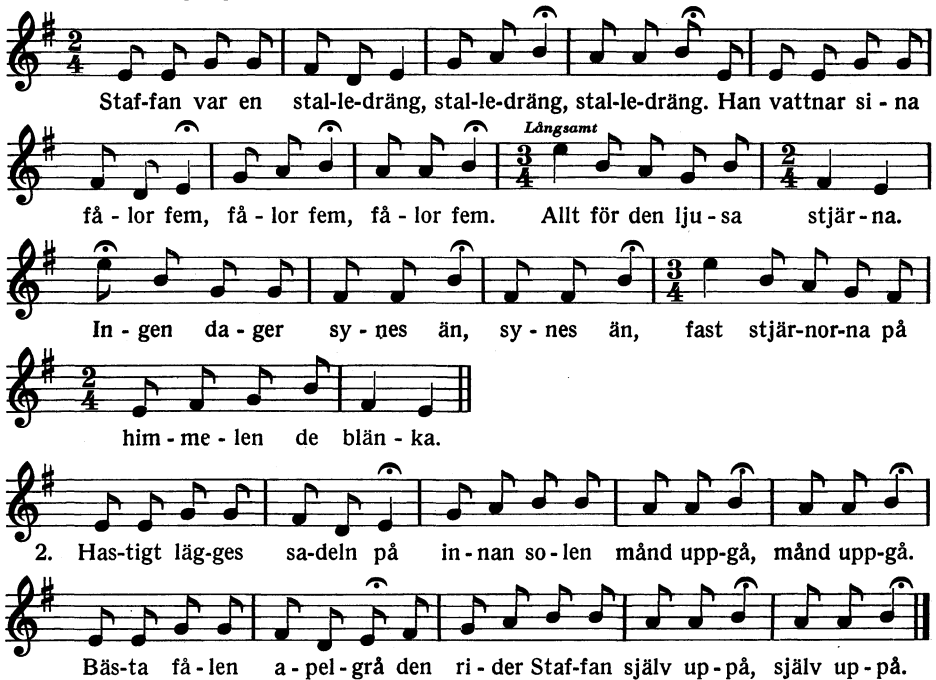

si - na få - lar fem allt för den lju - sa stjär - na. Men in - gen da - ger
ly - ser än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - - - ka.
8. Tack för su - pen som vi fick, den gick lus - tigt ne - der,
sat - te ma - gen i gott skick, styrk - te al - - la le - der.

i. Ni, Bromarv.

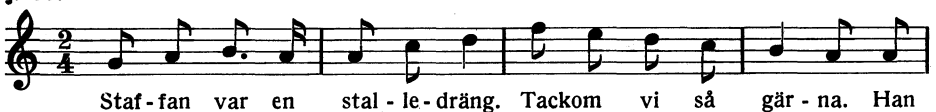
Sj. Hilma Ingberg, f. 1884.

Uppt. Alfchild Adolfsson 1933.

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng. Han vattnar si - na
få - lor fem, få - lor fem, få - lor fem. Allt för den lju - sa stjär - na.
In - gen da - ger sy - nes än, sy - nes än, fast stjär - nor - na på
him - me - len de blän - ka.
2. Has - tigt läg - ges sa - deln på in - nan so - len månd upp - gå, månd upp - gå.
Bäs - ta få - len a - pel - grå den ri - der Staf - fan själv up - på, själv up - på.

j. Öb?

Staf - fan var en stal - le - dräng. Tackom vi så gär - na. Han

vat - nar si -- na få -- lar fem. Allt för den lju -- sa stjär - nan. Ty
da - gen sy - nes in - te än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.

k. Åb, Nagu.

Uppt. K. P. Pettersson 1891.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Vi tack - om nu så gär --- na. Han
vattnar si - na få - lar fem allt för den lju - sa stjär - na. Men in - gen da - ger
sy - nes än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.
2. Två de vo - ro rö - da, de tjän - te väl sin fö -- da.

Kör:

8. Tack för su - pen den vi fick, den gick lus - tigt ne - der. Den gick opp och den gick
ned, gjord gott i al -- la le - der. Men in - gen da - ger sy - nes
än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän -- ka.

1. Åb, Pargas, Fallböle.

Sj. Marta Sundqvist, f. 1895.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Ty han vill så gär - na. Han
(Tac - ken nu)
vattnar si - na få - lar fem, allt för den lju - sa stjär - na. In - gen da - ger

ly - ser än, stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.

m.¹ Åb, Pargas, Qvidja.

Sj. *Vendla Vikman*, f. 1856.

Uppt. Alfhiild Adolfsson 1928.

Staffan var en stal-ledräng, han vatt-nar si - na få-lar fem. Tackom vår
her-re så gär-na. In-gen da-ger ly-ser än allt för den lju-sa stjärnan.

n. Åb, Hitis, Bötesö.

Sj. *Sofia Svanström*, f. 1859.

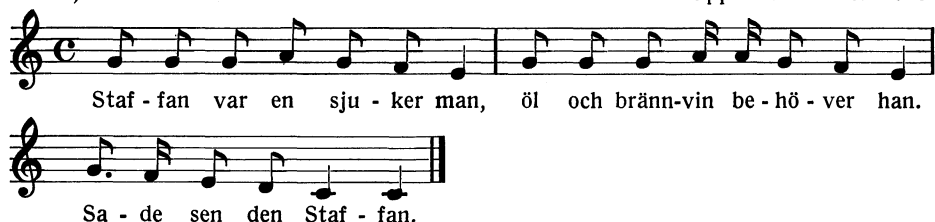
Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staffan var en stal-le-dräng. Hålt dig väl, få-lan min. Han vattnar si - na
få-lar fem. Frisker opp, gäl-ler nog, tänder opp al - la lju-sa stjär-nor.

o. Öb, Nedervetil.

Uppt. Erla Lund 1928.

Staf - fan var en sju - ker man, öl och bränn-vin be - hö - ver han.
Sa - de sen den Staf - fan.

p. Åb, Hitis, Rosala.

Sj. *August Holsten*.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Staf - fan var en stal - le - - dräng, stal - le - dräng,
stal - le - dräng. Han vatt - nar si - na få - lar fem. Hej

¹ Sångaren ansåg själv denna melodi något otillförlitlig. *Anm. av uppt.*

hof - fa - di - ra, hej ral - - lal - lal - lej. Kom brö - der låt oss
 lus - - ti - ga va - ra, en gång jul om å - ret var. Hej
 hof - fa - di - ri, fa - de - ral - la - la - la.

q.* Öb, Kvevlax.

Sj. Karl Kniper.¹

Uppt. V. Sjöberg 1898.

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng.
 Vatt - nar si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem.
 Hej - om lej - om li - rom la - ra. Flic - kor låt - om oss lus - ti - ga va - ra,
 en gång jul om å - ret ba - ra. Hej - om lej - om fral - lal - lal - la.

r.* Öb, Kronoby-Larsmo-Nedervetil-Terjärv; Korsnäs.

Uppt. H. Sundblad 1907.

Staffan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng.
 Vattna si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem. Hej - um, lej - um,
 li - rum, la - rum. Gos - sar, låt oss lus - ti - ga va - ra, en gång jul om
 å - ret ba - ra, hej - um, lej - um, fral - la - la - lej.

s.* Öb, Bergö.

Uppt. Otto Andersson 1902.

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stalle - dräng. Han vatt - na si - na

* De varianter, som i det följande äro försedda med *, ha i Österbotten varit förenade med d a s.

¹ »Denna sång användes vid de s. k. jullekarna, och pläga då hela sällskapet sjungande dansa en vanlig trinpolska». Anm. av uppt.

få-lar fem, få-lar fem, få-lar fem. Hej-jom, lej-jom och li-rom, la-rom.
Gos-sar-na låt oss lus-ti-ga va-ra, en gång jul om å-ret ba-ra.
Hej-jom, lej-jom, fral-la-la-lej.

t. Öb, Lapptjärd, Dagsmark.
Sj. Sofia Ekberg, f. 1877.

Uppt. Alfild Adolfsson 1930.

Staf-fan var en stal-le-dräng, stal-le-dräng, stal-le-dräng. Han
vatt-na-de si-na få-ler fem, få-ler fem, få-ler fem. O
ri-o ri-o ral-la-la lal-la, gos-sar låt oss
lus-ti-ga va-ral En gång jul om å-ren är, o
ri-o ri-o ral-la-la lej.

u. Nl, Tusby.
Sj. Spelman Blomqvist.

Uppt. Hanna Hagbom.

Staffan var en stal-le-dräng, en stal-le-dräng, en stal-le-dräng. Han
vat-nar si-na få-lar fem. Gos-sar, låt oss lus-ti-ga va-ral
En gång jul om å-ret, om å-ret, en gång jul om å-ret.

- TEXT. A. KO, S.L.S. 508, 112 (b); även G. Dahlströms saml. (c)
- Översikt. B. DF, S.L.S. 367, 241.
- C. PA, S.L.S. 277, 734.
- D. NA, S.L.S. 24, 33 (k); även IÖ, S.L.S. 367, 245 (h) och KO, Fagerlund, Anteckningar 40; Lännetär VI, 76.
- E. HI, S.L.S. 82, 328. (o)
- F. JO, S.L.S. 512, 73; även Svenska Landsmål 1911, 398. (d)
- G. TJ, S.L.S. 254, 68.
- H. IÖ, S.L.S. 508, 115. (g)
- I. HO, I.N.E. saml. O. A., publ. i Hälsning 1928, 12. (a)
- J. LT, Nyl. Va, 23. (e)
- K. HI, S.L.S. 367, 238. (n)
- L. PA, S.L.S. 508, 110. (m)
- M. HE, S.L.S. 132, 1.
- N. ST, S.L.S. 196, 35.
- O. HI, S.L.S. 226, 43.
- P. IÖ, S.L.S. 226, 44.
- Q. DF, S.L.S. 367, 240.
- R. TU, B.A. 3, 11 (u); även Hembygden 1912, 145.
- S. LF, S.L.S. 523 n:r 237. (t)
- T. BE, S.L.S. 83, 86. (s)
- U. Öb, S.L.S. 113, 21. (r)
- V. KV, S.L.S. 66, 52. (q)
- X. MA, S.L.S. 320, 28.

Varianter.

A.

Korpo, Ävensor. Sj. Hilda Eriksson, f. 1895. Uppt. Alfchild Adolfsson 1928.

1. Staffan var en stalleträng,
— hållt väl fålan min —
han vattnar sina fålar fem.
— ljusen tager upp alla ljusa stjärnor —
2. Två voro de vita,
det var två hästar lika.
3. Två voro de röda,
de tjänte väl sin föda.
4. Den femte var väl apelgrå,
som själva Staffan red uppå.
5. Staffan rider till källaredörr,
en tunna öl där innanför.
6. Mor sitter i spisen,
hon steker staffasgrisen.
7. Vårdinnan heter Anna,
hon steker fläsk i pannan,
tappar öl i kannan.
8. Tänder int flickorna upp för oss
ljus,
så kalla vi dem till sure mus.
9. Giver int gossarna pengar i vår
pung,
så kalla vi dem för slarvepung.
10. Får vi int staffasbullana vår
full,
så stjalper vi hela kojan omkull.
11. Är nu husbonden i huset hem,
visst giver han oss ett glas brännvin.
12. En ärlig mans tilja vi står uppå,
— hållt väl fålan min —
Gud låte den ruttna men aldrig brinn.
— ljusen tager upp alla ljusa stjärnor —
13. Tack för supen den jag fick,
den gick lustigt neder,
den gjorde magen i gott skick,
styrkte alla leder.
14. Gomåron, gomåron i huset,
— vi tackom nu så gärna —
nu har vi fått smaka ur kruset.
— allt för den ljusa stjärnan;
ingen dager synes än,
stjärnorna på himmelen de lysa —

B.

Dragsfjärd, Genböle. Ur Johan Robert Karlssons handskrivna visbok, dat. 1883.
Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom vår Herre så gärna —
Han vattnar sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
bara stjärnor blänka på himmelen —
2. Staffan han sadlar sin gråa häst,
så rider han till en ärlig mans trappa.
3. Si nu äre vi komne till en ärlig
mans trappa,
vi ville så gärna på dörren klappa.
4. Si nu äre vi komne till en ärlig
mans hus,
här så väntar vi få oss ett gott rus.
5. Husbonden han bjuder Staffan in:
Kom, staffansgubbar, kom här in!
6. Goddag husbonde, nu äre vi här-
inne.
Mången lycka vi önskar härinne.
7. Här få vi en droppe, ja två eller tre.
Hav mången tack både far och mor.
8. Si nu så säger Staffan god natt.
Hav mången tack både far och mor.
9. Si nu så reser Staffan till en an-
nan gård,
och intet kommer förr än i nästa år.
10. Och tack och tack skall husbon-
den ha,
allt för sin skänk och gåva.
En vacker måg så skall han få,
så framt som vi får råda.
11. Men får vi int brännvin i detta
hus,
— vi tackom vår Herre så gärna —
så kallar vi dotran din till kalvskinns-
mus.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
bara stjärnor blänka på himmelen —

C.

Pargas. Sj. A. Vikström. Uppt. Vivi Peters 1916.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom vår herre så gärna —
Han vattnade sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
förutom stjärnorna de lysa uppå him-
melen —
2. Ett par hade han röda,
de skaffa varandra sin föda.
3. Ett par hade han vita,
de voro varandra så lika.
4. Den femte han var appelgrå,
den rider själva Staffan på.
5. Nu är vi komna till ärlig mans
stuguvägg,
och nu fryser isen i vårt skägg.
6. Nu är vi komna till ärlig mans
stugukvist,
och nu rider Staffan här utanför.
7. God morgon, god morgon kär
fader,
vaknen nu upp så glader!
8. God morgon, god morgon kär
moder,
vaknen nu upp så goder!

9. Vi se uppå ert fönsterglas,
att här är gott brännvin och icke drank.

10. Vi se uppå er källardörr,
att här är gott öl och icke spisöl.

11. Och få vi inte öl och brännvin ut,
så kalla vi mors dottren till kalvskinns-
trut.

12. Men får vi öl och brännvin ut,
så kalla vi mors dottren till silverkrus.

13. Vi önska far så många fålar i
sitt stall,
som tänder i munnen vara skall.

14. Nu rider Staffan till annan gård.
— vi tackom vår Herre så gärna —
Han kommer ej hit förr i nästa år.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
förutom stjärnorna de lysa uppå him-
melen —

D.

Nagu; Korpo; Iniö. Uppt. K. P. Pettersson 1890—1891.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom nu så gärna —
Han vattna sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager synes än
fast stjärnorna på himmelen de blänka—

2. Två de voro röda,
de tjänte väl sin föda.

3. Två de voro vita,
de va de andra lika.

4. Den femte han var appelgrå,
den rider själva Staffan på.

5. Innan hanen galit har,
Staffan uti stallet var.

6. Innan solen månd uppgå,
betsel och guldsadel på.

7.¹ Staffan rider till källan,
han öser vatten med skällan.

8. Tack för supen den vi fick,
den gick lustigt neder,
den gick opp och den gick ned,
gjord gott i alla leder.²
— men ingen dager synes än,
fast stjärnorna på himmelen de blän-
ka —

E.

Hitis, Rosala. Sj. August Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Staffan var en stalleträng, stalle-
träng, stalleträng.
Han vattnar sina fålar fem,
— hej hoffadera hej rallalalej,
kom bröder, låt oss lustiga vara,
en gång jul om året var,
hej hoffadiri faderallala —

2. Två de voro vita, vita, vita,
de voro varandra så lika.

3. Två de voro röda, röda, röda,
de skaffa varandra föda.

4. Den femte han var appelgrå, ap-
pelgrå, appelgrå,
den rider själva Staffan på.

5. Staffan han rider över en bro,
över en bro, över en bro,
där tappar han bort både strumpor
och skor.

¹ Melodi som str. 1. *Anm. av uppt.*

² *Åven:* gjorde magen i gott skick, styrkte alla leder.